Schubert András

Berzsenyi Dánielhez

Hajh, hová tűnétek ifjonti eszményim,
Vágyaim, örömim, hajdan volt reményim?
Kihúnyátok végképp? Rejteztek a mélyben?
Ős titkokat rejtő hétszer zárt edényben?

Voltam deli ifjú, telve vággyal, kéjjel,
Lettem rozzant vénség. Jó, ha alszom éjjel.
Matatok a dallal, szöszölök a képpel,
Nem ám jó lúdtollal, villámhajtott géppel.

Múzsa csókját várom. De hiába nógat,
Különb Dánielek varrják már a szókat.
Hát így megy ez, barátném. Te már látod onnét.
Nincs megváltás, nincs üdv, nincs dicső öröklét.

Lettünk, akik voltunk, vagyunk, akik lettünk.
Mindegy, hogy mit hittünk, az van, amit tettünk.
S leszünk, amit teszünk. Ne csüggedjünk, bárha
Hosszú álmot ígér a Zephyr susogása.